گروه حقوقی روزنامه جوان پذیرای مطالب جامعه حقوقی است.
انتشار دیدگاه‌های حقوقی به منزله تأیید یا رد تمام محتوای آنها نیست.

نکته

شرایط فرزندخواندگی

در قانون حمایت از کودکان و نوجوانان بی‌سرپرست و بدسرپرست و آیین‌نامه اجرایی آن، متقاضیان سرپرستی زوجین نابارور و بدون فرزند، زوجینی که فقط یک کودک دارند و همچنین زنان و دختران مجرد بالای ۳۰ سال را شامل شده است؛ در حالی که پیش از آن در قانون قبلی تنها زوجینی که پنج سال از زندگی مشترکشان گذشته و نابارور بودند، می‌توانستند کودکی را تحت سرپرستی بگیرند.

■ جایگزین ارث به جای ارث

بر اساس قوانین کشور، فرزندخوانده ارث نمی‌برد، بنابراین قانونگذار برای تأمین آینده کودک روش‌هایی را در نظر گرفته که به آنها جایگزین‌های ارث گفته می‌شود؛ از جمله تملک بخشی از اموال متقاضیان سرپرستی به نفع فرزندخوانده در یکی از دفاتر اسناد رسمی و بیمه کردن عمر متقاضیان سرپرستی نزد یک شرکت بیمه سهامی ایران به نفع آینده کودک.

■ دریافت شناسنامه فرزندخوانده‌ها

متقاضیان سرپرستی باید ابتدا به بهزیستی مراجعه کرده و بعد از تأیید بهزیستی به دادگاه صالح برای تأیید صلاحیت‌های قانونی چون عدم سوءسابقه، مسائل هویتی، اسناد ازدواج، امور پزشکی قانونی و... مراجعه کنند. برای رعایت احوال شخصی کودک و فرد یا زوجین سرپرست، مفاد حکم سرپرستی تنها در اسناد مسکوت و محرمانه اداره ثبت‌احوال، ثبت و ضبط خواهد شد. اداره ثبت‌احوال مکلف است پس از ابلاغ حکم قطعی سرپرستی توسط دادگاه، با اعلام و حضور زوجین یا زنان سرپرست نسبت به اجرای حکم و صدور شناسنامه با مشخصات زوجین سرپرست یا سرپرست منحصر (دختر یا زن سرپرست بالای ۳۰ سال) با درج توضیحات لازم اقدام کند. انتخاب نام نیز توسط سرپرست صورت خواهد گرفت.

برای کودکانی که سرپرست منحصر آنها، یک زن مجرد است، شناسنامه فرد تحت سرپرستی با مشخصات کامل شناسنامه‌ای سرپرست و نام کوچک پدر فرضی به پیشنهاد سرپرست صادر خواهد شد.

■ شیوه واگذاری فرزندخوانده به خارج‌نشینان

مطابق قانون حمایت از کودکان و نوجوانان بی‌سرپرست و بدسرپرست مصوب ۱۳۹۲، ایرانیان مقیم خارج از کشور نیز در صورت داشتن شرایط مندرج در قانون، می‌توانند متقاضی سرپرست کودکان داخل باشند و مراحلی چون مصاحبه مددکاری، بازدید از منزل و... از سوی سرکنسولگری ایران در کشور مربوطه بررسی و تأیید می‌شود.

پرسش حقوقی

شخصی در سال ۶۰ دوباب مغازه از گاراژی از شرکت تعاونی اجاره کرده و طی این ۳۷ سال شرکت تعاونی بخواهد ملک را بفروشد آیا شخص مستأجر چون شامل حال قانون ۵۶ می‌شود مستحق سرقفلی هست یا کسب و پیشه و مبانی محاسبات آن چطور معین می‌شود که مستأجر ملک را تخلیه کند؟ ضمناً می‌تواند مستأجر هم سرقفلی و هم حق کسب و پیشه ادعا کند و بعداً تخلیه کند؟

پرسش‌کننده محترم تأسیس حق کسب یا پیشه یا تجارت با اصطلاح حق سرقفلی فرق دارد. تأسیس حق کسب یا پیشه یا تجارت مربوط به قراردادهای اجاره سال ۱۳۵۶ می‌باشد که در تعیین میزان آن کارشناس مربوطه به موارد متعدد بسیاری توجه می‌نماید. علی‌ایحال با توجه به کلیت پرسش نمی‌توان پاسخ دقیق‌تری ارائه نمود.

نقش و جایگاه پسر خانواده را بعد از فوت پدر بیان کنید.

ظاهراً به لحاظ قانونی تکلیف خاصی برای پسر خانواده وجود ندارد. چه اینکه تعهدات قانونی موجود شامل حال کلیه ورثه می‌گردد، اما می‌توان گفت پسر ارشد خانواده می‌تواند در راستای پرداخت بدهی و اجرای وصیت متوفی از اموال وی نقش‌آفرینی نماید.

شخصی قسط‌های وام خود را پرداخته نکرده و بانک از حقوق ضامنین می‌خواست کم کند در صورتی که ضامن وام را تسویه کند، پس از شکایت و در دست داشتن سفته وام‌گیرنده تمام بدهی خود را به ضامن پرداخت می‌کند؟ و اگر در صورت نداشتن توان مالی دادگاه به صورت اقساط برای او حکم صادر می‌کند؟

وام‌گیرنده می‌بایست بدهی خود بابت پرداخت وام را به ضامن تسویه نماید. چنانچه مدعی عدم پرداخت یکجای بدهی خود می‌باشد باید ادعای معسر بودن خویش را به اثبات برساند تا بتواند از امتیازات حکم اعسار که می‌تواند پرداخت بدهی به صورت اقساط باشد بهره‌مند گردد.

با دختر خانمی با مهریه ۱۱۰ سکه قرار است که عقد دائم کنم. خانواده ایشان اصرار بر عندالمطالبه بودن مهریه دارند ولی من نظرم عندالاستطاعه می‌باشد. سؤالم این است که آیا می‌توان در دفترچه عقد مهریه را عندالمطالبه نوشت ولی شرط گذاشت که خانم برای مدت زمان مشخصی مثلاً پنج یا ۱۰ سال حق درخواست مهریه یا به اجرا گذاشتن آن را نداشته باشد؟

به نظر می‌رسد شرط تأخیر در پرداخت مهریه خلاف قانون نمی‌باشد. چه اینکه مطابق ماده ۹۵۹ قانون مدنی شخص نمی‌تواند به طور کلی تمام یا بخشی از حقوق مدنی را از خود سلب نماید. از طرفی دیگر امکان تعیین مهریه و عندالاستطاعه بودن آن نیز خود می‌تواند مؤید تجویز شرط تأخیر در پرداخت مهریه باشد. بنابراین مهریه از جمله حقوق مالی زوجه می‌باشد مانند سایر حقوق مالی قابل رجوع یا گذشت و مصالحه و غیره خواهد بود.

دانستنی‌ها

شرایط طلاق برای زن

با عنایت به تبصره ماده ۱۱۳۳ قانون مدنی زن نیز در موارد محدودی می‌تواند از دادگاه تقاضای طلاق نماید. این موارد عبارتند از: خودداری یا عجز شوهر از دادن نفقه، غیبت شوهر بیش از چهار سال، وکالت زن در طلاق، عسر و حرج زن.

کسب رضایت صددرصدی در مشاعات ساختمان

در تصرفات مادی و غیرحقوقی در مشاعات ساختمان، استفاده و بهره‌مندی از مال مشاع برای هرگونه دخل و تصرف، نیازمند رضایت صددرصدی تمام صاحبان حق است. به عبارت دیگر، هیچ شریکی بدون اجازه شریک دیگر حق دخل و تصرف مادی در مال مشاع را ندارد. به عنوان مثال برای دخل و تصرف در قسمت مشاع، اگر ۹۰ درصد از صاحبان حق، رضایت دهند، رضایت ۱۰ درصد صاحبان دیگر هم الزامی است. در صورت عدم رضایت آن ۱۰ درصد، به هیچ عنوان امکان دخل و تصرف در قسمت مشاع وجود ندارد.

فسخ معامله ملکی به شرط مساحت معین

اگر ملکی به شرط داشتن مساحت معین فروخته شده باشد و بعد معلوم شود که کمتر از آن مقدار است، مشتری حق فسخ معامله را خواهد داشت.

حقوق خدمه و مستخدمین منازل

هرچند در ماده ۱۹۰ قانون کار پیش‌بینی تصویب مقررات خاصی در خصوص مدت کار، تعطیلات، مرخصی‌ها و مزد و حقوق خدمه و مستخدمین منازل به عمل آمده است لیکن از آنجا که آیین‌نامه مربوط تاکنون به تصویب مراجع ذیصلاح (هیئت وزیران) نرسیده لذا خدمه و مستخدمین منازل نیز همانند دیگر کارگران مشمول مقررات قانون کار بوده و از کلیه مزایای مقرر در این قانون برخوردار می‌باشند.

گزارش

میزبانی مهد حقوق بشر از جانی‌هایی به نام مجاهدین خلق!

برای چندمین بار «هزار جلاد هزار اشرف» در پاریس گردهمایی برگزار کردند

کشور فرانسه با میزبانی از گروهک منافقین، گروهکی که در هیچ جامعه دموکراتیک و متمدنی جای ندارد، نقشی مزورانه و بی‌ثبات‌کننده را ایفا می‌کند. ماهیت گروهک منافقین به عنوان یک فرقه تروریستی از زمان تأسیس تاکنون، بدون تغییر باقی مانده، اما طی این سال‌ها چندین بار تغییر رویه داده است

به وحشیانه‌ترین شکل ممکن مردم را ترور می‌کنند اما ادعا دارند از مردم هستند. به خودشان هم رحم نمی‌کنند تا جایی که اگر از مسلکشان خارج شوی زنده به گورت می‌کنند. اینها خصلت بارز همان جلادانی است که ادعا دارند از مردمند و به فکر مردم هستند! هر ساله مجوز برگزاری میتینگ عناصر گروهک تروریستی منافقین به همت و میزبانی فرانسوی‌ها صادر می‌شود. این گردهمایی سالانه با حمایت‌های کشورهای عربی و امریکایی، حضور سناتورهای اروپایی و امریکایی و صرف هزینه‌های هنگفت برگزار می‌شود تا به خیال خام خود از تغییر حکومت در ایران صحبت و اقدام کنند! فرانسه در حالی به عنوان مهد حقوق بشر و دموکراسی جا زده می‌شود و آمال دموکراسی‌خواهان و حقوق‌بشردوستان محسوب می‌شود که برای چندمین سال متوالی با میزبانی از این گروهک تروریستی با تشکیلاتی غیرقانونی که در هیچ جامعه دموکراتیک یا متمدنی جایی ندارد، نقش مزورانه خود و حقوق بشر را نمایان‌تر می‌کند.

وزارت خارجه فرانسه در حالی هرگونه ارتباط با منافقین را رد می‌کند که همزمان با ایام سالروز شورش مسلحانه سازمان مجاهدین خلق (گروهک منافقین) علیه ملت ایران و انفجار دفتر حزب جمهوری اسلامی، پاریس برای چندمین بار متوالی، میزبان نشست این گروه تروریستی شد. این ماجرا در حالی درست در بیخ گوش ساکنین Élysée Palace اتفاق می‌افتد که دولت فرانسه هرگونه ارتباط و تماس با این گروهک را انکار کرده و با تأکید بر به رسمیت نشناختن این گروه، خود را از همراهی با فرقه ضاله منافقین مبرا می‌داند!

البته این بار نخست نیست که فرانسوی‌ها آغوش خود را به یکی از متوحش‌ترین گروهک‌های تروریستی تمام تاریخ یعنی گروهک منافقین باز کرده‌اند؛ سرکردگان جنایتکار منافقین چندین سال است که در پاریس روزگار می‌گذرانند و با بودجه‌های اهدایی دول غربی، ضمن برگزاری میتینگ‌هایی، به توطئه‌چینی علیه ملت ایران مشغولند. دولت‌هایی که مقامات آن خود اقرار کردند برای سخنرانی‌های پیشین خود در چنین میتینگ‌هایی در جمع مجاهدین پول دریافت کردند.

■ یک بام و دو هوای فرانسه

نکته اینجاست دولت فرانسه از یک سو به نظر می‌رسد مایل به برقراری روابط اقتصادی و سیاسی بهتر با ایران است و از سوی دیگر به گروهی منفور مانند سازمان مجاهدین خلق اجازه می‌دهد تا تجمعاتی برگزار نموده و آشکارا خواستار سرنگونی دولت قانونی و مردمی یک کشور شوند.

این اظهار نظر بهرام قاسمی، سخنگوی وزارت خارجه فرانسه به ایران نوشت: «هرچند رویکرد و اقدامات و مواضع نه‌چندان قابل دفاع فرانسه در تحولات دهه نخست انقلاب به‌ویژه در میزبانی از رهبران و سرکردگان گروهک تروریستی منافقین و همدستی و همکاری با رژیم جنایتکار صدام در جریان جنگ تحمیلی و نقش مؤثر این کشور در جنگ نابرابر و غیرانسانی رژیم صدام علیه مردم بی‌دفاع (موسوم به جنگ شهرها) به‌ویژه نقش تأثیرگذار جنگ‌افزارهای فرانسوی از جمله جنگنده‌های میراژ و سوپراتاندارد با موشک‌های اگزوسه در معادلات جنگ، سابقه پذیرفتنی گذشته را به تلخکامی بدل کرد، با این‌حال ملت آزاده، باگذشت و دریادل ایران، با پایان جنگ تحمیلی یک بار دیگر دست دوستی به سمت همه کشورهای غیرمتخاصم دنیا از جمله اروپا دراز کرد تا بر فراز ویرانه‌های جنگ، بنای رفیع صلح، دوستی و همکاری را بنا کند. اینک با گذشت نزدیک به سه دهه از آن دوران و با وجود همه فراز و فرودها، بدعهدی‌ها و خلف وعده‌ها، قبض و بسط‌ها و تحدید و تحریم‌ها، اروپا و فرانسه هنوز هم ظرفیت لازم را برای ترمیم و توسعه مناسبات با جمهوری اسلامی ایران دارند.»

■ میزبانی از جانی‌هایی به نام مجاهدین

کشور فرانسه با میزبانی از گروهک منافقین، گروهکی که در هیچ جامعه دموکراتیک و متمدنی جای ندارد، نقشی مزورانه و بی‌ثبات‌کننده را ایفا می‌کند. ماهیت گروهک منافقین به عنوان یک فرقه تروریستی از زمان تأسیس تاکنون، بدون تغییر باقی مانده، اما طی این سال‌ها چندین بار تغییر رویه داده است. آنها خود را به عنوان یک گروه چریکی که در برابر امپریالیسم پیش از انقلاب اسلامی ایران در سال ۱۹۷۹، مبارزه می‌کند مطرح کردند، سپس علیه دولت قانونی و در عرصه بین‌المللی شناخته شده ایران به مبارزه پرداخته و از دشمنان کشور حمایت نمودند، صدها حمله تروریستی را در داخل ایران هدایت کردند و دست به کشتار هزاران تن از شهروندان و مقامات ایرانی زدند. اکنون هم مدتی است که خود را به عنوان جایگزین سیاسی دولت منتخب و مردمی ایران معرفی می‌کنند و برخی از سیاستمداران غربی از پوشش جدید سازمان مجاهدین خلق حمایت می‌کنند. امسال نیز مجدداً دولت فرانسه فرش قرمز میتینگ‌های توطئه‌گونه آنها را پهن کرد! چه حقوق بشر پلشتی که فرانسه مهد آن است و گروهک منافقین مجری و خیمه‌شب‌باز آن!

جوابیه

جوابیه سیمان یزد به گزارش «جوان»

شرکت ما سود می‌دهد پس در حق کارگران اجحاف نمی‌کنیم!

دوم خردادماه مطلبی با عنوان «ترجیح حق خویشاوندان بر حق کارگران» در همین صفحه منتشر شد که پیرو آن شرکت سیمان تجارت مهریز یزد جوابیه‌ای را بدین شرح به دفتر روزنامه ارسال داشته است:

مقدمتاً یادآوری می‌گردد در سال ۱۳۸۵ با ورود دفتر بازرسی مقام معظم رهبری و دستور ویژه ریاست محترم قوه قضائیه وقت مدیریت امور اجرایی کارخانه به لحاظ سوءمدیریت از مالکان آن اخذ و تا سال ۱۳۸۹ به هیئت حمایت از صنایع واگذار گردید و سپس با هماهنگی لازم با رعایت تعهدات توسط بانک تجارت تملک و در سال ۱۳۹۰ طی قرار داد اجاره و به شرط تملیک به شرکت گروه صنعتی و معدنی سیمان تجارت مهریز واگذار شد.

ظرفیت اصلی کارخانه ۳ هزار و ۲۰۰ تن روزانه و سالانه یک میلیون و ۸۰ هزار تن کلینر می‌باشد که تا سال ۱۳۹۲ سالانه فقط ۷۲۸ هزار تن کلینر تولید نموده و برخی معوقه و ضرر و زیان انباشته تا سال مذکور ۴۵۰ میلیارد ریال است. از نیمه اول سال ۱۳۹۲ با مدیریت جدید و با کمک اکثر پرسنل با برنامه‌ریزی دقیق تولید کلینر به ۹۴۴ هزار تن (۲۱۶ هزار تن افزایش) رسید و در حال حاضر به‌رغم تولید مازاد بازار سیمان در کشور این واحد روی پا ایستاده است و در سال ۹۶ بالاترین تولید و فروش را داشته و سود عملیاتی ۱۶۰ میلیارد ریالی را تجربه کرد و اگر بعضی‌ها شیطنت نکنند و فضای کارگری را به ناحق ملتهب نکنند امید به حمایت آن همچنان باقی است و اما:

۱- عنوان داشته‌اید شرکت به شرکت پویا و سودده تبدیل گردیده است و از طرفی هم ادعای سوءمدیریت و سوءاستفاده‌های مالی را مطرح نموده‌اید که این دو موضوع دقیقاً متعارض همدیگر می‌باشند. چطور ممکن است شرکت پویا و سودده دارای سوءمدیریت و سوءاستفاده مالی باشد؟ بی‌شک کارگران نقش بسزایی در امر تولید دارند اما اداره یک شرکت بدون مدیریت کارآمد در رده‌های مختلف امکانپذیر نخواهد بود.

۲- برای تشکیل شورای کارگری برای قانون جاری کار واحدی که بیش از ۳۵ نفر کارمند رسمی دارد باید شورای کارگری داشته باشند و این واحد فقط ۹ نفر رسمی و بقیه قراردادی هستند و گرچه مراحل اولیه انتخاب نماینده کارگران با هماهنگی اداره تعاون کار و رفاه اجتماعی صورت گرفته است.

۳- طرح طبقه‌بندی مشاغل باید بر اساس قانون صورت پذیرد لکن تعدیل نیرو حداقل ۱۵۰ نفری را شامل می‌شود که در شرایط فعلی نه تنها به نفع کارگر نیست بلکه مشکلات بیکاری و تنش کارگری را افزایش می‌دهد که شاید مورد نظر شماست.

۴- همسان‌سازی حقوق واژه منحرف‌کننده است چراکه دریافتی تمامی همکاران کارخانه بر اساس قانون انجام می‌شود.

۵- در مورد پاداش افزایش تولید (بهره‌وری، آکورد) نیز خود عزیزان می‌دانند که مطابق قانون پس از به ظرفیت رسیدن کامل تعلق می‌گیرد که تاکنون به دلایل فنی به ظرفیت رسمی که قانون پرداخت افزایش تولید شامل آن گردیده نرسیده به‌رغم این موضوع از سال ۱۳۹۲ سالانه حداقل یک‌ماه پاداش در دو نوبت شش ماهه تحت این عنوان پرداخت گردیده است.

۶- از مجموعه ۳۷۸ نفر شاغل در کارخانه طی سال‌های ۹۲ به بعد فقط ۲۱ نفر جابه‌جا شده‌اند و آن هم بر اساس شرایط کار و افراد بوده است و اساساً این چه تفکری است که صرفاً باید نیروی استان باشند که البته در شرایط مساوی نیروی بومی ارجحیت دارند و اگر متخصص خاصی برای کار خاصی در استان نبود آن کار باید تعطیل شود؟!

۷- ای کاش مغلطه نمی‌شد. کدام حقوق بالا؟ بروید رده همتراز و پست‌های فنی و مدیریتی این کارخانه را با کارخانه مشابه در کشور مقایسه کنید. آیا این عدل و انصاف است که تخصص و تجربه و دانش فنی و مدیریتی را نادیده می‌گیرید!؟

۸- خرید خودرو برای یک شرکت اولاً بر اساس نیاز و ثانیاً با مصوبه هیئت مدیریت انجام شده که قبل از سال ۱۳۹۳ بوده است.

۹- از سال ۹۲ تاامسال کلاً براساس مصوبه هیئت مدیره و هماهنگی لازم سه سفر کاری انجام شده است که هر سال کمتر است از یک سفر؛ هزینه سفر افراد برابر قانون از محل اعتبارات کارخانه پرداخت گردیده و هیچ پرداختی خارج از چارچوب نشده است.

۱۰- نویسنده و ناشر انگار مقابل آینه ایستاده و هرچه دیده به نام فساد مالی و با پای دیگری به رشته تحریر درآورده است حساب‌های کارخانه در دفاتر مالی کارخانه دقیق و شفاف است و پرسنل شریف کارخانه هم بر سلامت کاری و مالی مجموعه اذعان دارند و همه ساله حسابرس قانونی کلیه حساب‌ها به دقت بررسی می‌نماید و در مجمع نیز مطرح و تصویب می‌شود ضمن آنکه مدیران کارخانه حرام و حلال را تشخیص می‌دهند و هیچ چشمداشتی به صورت مستقیم یا حتی غیرمستقیم (در معاملات و خرید و فروش‌ها) به پول کارخانه ندارند.

۱۱- متأسفانه با تیتر نمودن اکاذیبی چون ترجیح حق خویشاوندان بر حق کارگران به گونه‌ای برای مخاطب وانمود شده که انگار مدیران این کارخانه اقوام و خویشان نسبی و سببی خود که وابسته به برخی شخصیت‌ها می‌باشند را به کار گرفته‌اند در حالی که کوچک‌ترین رابطه خویشاوندی وجود ندارد و شائبه موضوع سیاسی روزنامه را علیه بعضی شخصیت‌ها در اذهان متبادر می‌سازد!

۱۲- تهمت به حراست بانک و ادعای نفوذ و وابستگی به بعضی‌ها نیز خلاف شرع و اخلاق و منطق است که نسنجیده یا ندانسته بیان شده است.

آیا می‌دانید در شرایط فعلی ایجاد اختلاف و التهاب در یک واحد تولید می‌تواند تأثیر منفی در روند فعالیت اقتصادی بگذارد و آیا می‌دانید اکثریت پرسنل شریف کارخانه راضی نیستند با بیان موهومات شاهد کاهش تولید یا توقف کارخانه و تنش‌های بی‌مورد باشند؟ و اگر چنین شود چه کسی پاسخگو است؟!

شایسته بود روزنامه‌ای که ادعای دفاع از حقوق کارگران دارد(!) گرایش سیاسی خود را وارد این مقوله نمی‌کرد چراکه مبنای تفکر روشن است و به نظر می‌رسد قصد قرب الی الله نبوده بلکه گویا مطامع سیاسی است که کارگر و کارخانه برای شما بهانه‌ای بیش نبود و چه پسندیده بود روزنامه وزین «جوان» اطلاعاتی از سوابق کارخانه داشت که چه فراز و نشیب‌هایی تا رسیدن به این مرحله طی نموده است. مالکان قبلی کارخانه در فاصله زمانی سال‌های ۱۳۶۳ تا ۱۳۸۵ با وجود اخذ تسهیلات و اعتبارات کلان بانکی و دولتی نه تنها اقدام به تأسیس و راه‌اندازی کارخانه (در حد استانداردهای معمول) و بهره‌برداری آن ننموده‌اند، بلکه به تعداد کارگر و پیمانکار محدودی که در ۳۰ کیلومتری قلب کویر مشغول به کار بوده‌اند حقوق و مزایای کافی پرداخت ننموده یا اگر پرداخت نموده با تأخیر هر چهار ماه یک بار و نهایت کارخانه‌ای با تأسیسات و بنای نامرغوب و غیراستاندارد و همینطور انبوهی از پرونده‌های مطالبات کارگری و کارفرمایی و پیمانکاری و بدهی‌های کلان دولتی به نهادهایی از جمله سازمان تأمین اجتماعی و اداره امور مالیاتی و... برای ما برجای گذاشته‌اند. الحمدلله با درایت مسئولان ارشد کشور و لطف و عنایت ویژه دفتر بازرسی مقام معظم رهبری کارخانه ضمن خلع ید از مدیران سابق، با سرمایه‌گذاری کلان بانک تجارت به بهره‌برداری رسید و از بیکار شدن سیل عظیم کارگران جلوگیری به عمل آمد.

جوان: ضمن تشکر از توجه شرکت سیمان مهریز یزد، پاسخ به این جوابیه با توجه به مستندات جدیدی که از اوضاع نابسامان کارخانه مزبور و اجحاف در حق کارگران آن در اختیار «جوان» قرار گرفته است، مطالب مستقلی را می‌طلبد که با توجه به اطاله مطلب، ان‌شاءالله در شماره‌های آتی به آنها خواهیم پرداخت.

خارج از مدار

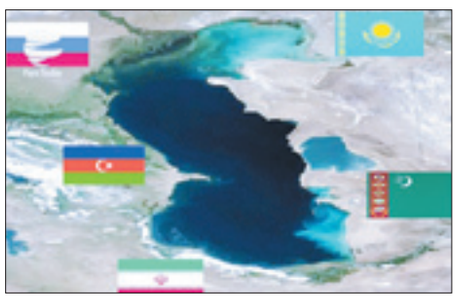

پیش‌نویس رژیم حقوقی خزر رؤیای چندین ساله اروپایی‌ها را محقق می‌کند

پیش‌نویس کنوانسیون وضعیت حقوقی دریای خزر در حالی احتمالاً در اجلاس آتی ماه آگوست سران پنج کشور ساحلی به امضا می‌رسد که مهم‌ترین زمینه اختلاف، یعنی چگونگی تقسیم سهم هریک از کشورها، همچنان مبهم باقی مانده است.

شنیده‌ها حکایت از این دارد که پیش‌نویس جدید کنوانسیون وضعیت حقوقی دریای خزر که نصب خطوط لوله انتقال انرژی در بستر دریا را مقدور می‌سازد و ممنوعیتی در خصوص ورود نیروهای نظامی خارجی به این دریا اعمال می‌کند، میان پنج کشور ساحلی مورد توافق قرار گرفته است و برخی مقامات پنج کشور همچنین گفته‌اند در اوایل ماه آگوست سال جاری اجلاسی با حضور سران دولت‌های پنج کشور ساحلی به‌منظور امضای این کنوانسیون برگزار خواهد شد.

گفته می‌شود اگر چنین امری تحقق یابد، به اختلافاتی که طی چند دهه پس از فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی در خصوص نحوه تقسیم حدود این دریا و به‌خصوص ذخایر نفت و گاز قابل توجه آن ایجاد شده است، پایان خواهد داد. این موضوع همچنین می‌تواند مسیر را برای انتقال گاز ترکمنستان به اروپا هموار سازد. اروپایی‌ها مدت‌ها امیدوار به تحقق چنین رؤیایی بودند، اما با مخالفت ایران و روسیه این آرزو تاکنون به واقعیت تبدیل نشده است.

۲۲ ژوئن، پورتال رسمی اطلاعات حقوقی دولت روسیه قطعنامه‌ای را منتشر کرد که توسط دیمیتری مدودف، نخست‌وزیر این کشور برای امضا به ولادیمیر پوتین معرفی شده بود. این وب‌سایت همچنین پیش‌نویس موافقتنامه‌ای را منتشر کرد که سریعاً از روی این پایگاه حذف شد. مهم‌ترین بخش این پیش‌نویس بند ۱۴ آن بود که به کشورهای ساحلی اجازه می‌داد خطوط لوله زیر دریا تنها با موافقت کشورهایی که این خطوط لوله از حوزه‌های آنها عبور می‌کند (و نه تمام پنج کشور)، احداث شود.

اما این پیش‌نویس همچنان مهم‌ترین مسئله میان پنج کشور، یعنی چگونگی تقسیم دقیق دریا میان آنها را به‌تعویق انداخته بود. این مسئله یک اختلاف قدیمی میان ایران و چهار کشور دیگر به‌وجود آورده است؛ تهران بر سهم ۲۰درصدی هر کدام از کشورها تأکید دارد، اما آن چهار کشور که خطوط ساحلی طولانی‌تری دارند «روش خط منصف» را ترجیح می‌دهند که در این حالت برای ایران تنها ۱۴ درصد از این دریاچه باقی می‌ماند.

پیش‌نویس این کنوانسیون نتیجه ۱۶ سال گفت‌وگو میان پنج کشور ساحلی دریای خزر از جمله ایران، روسیه، قزاقستان، آذربایجان و ترکمنستان است. این امر به‌دنبال توافق ماه دسامبر میان آذربایجان و ترکمنستان در خصوص نحوه تقسیم مرزهای دریایی خود، که با توجه به حوزه‌های گاز مورد اختلاف بسیار حساس شده بود، صورت گرفت. اما تا زمانی که جزئیات در نسخه نهایی این پیش‌نویس مبهم باقی بماند، سؤالات زیادی همچنان بدون پاسخ باقی خواهند ماند.

نخستین و حداقلی‌ترین سؤال در مورد همسایه بزرگ شمالی خزر است: این امر برای روسیه چه منافعی دارد؟ مسکو بعید است از رقابت گازی با ترکمنستان که می‌تواند به‌صورت بالقوه نرخ‌ها را پایین بیاورد و سهم کمپانی دولتی گازپروم روس‌ها را در بازار کاهش دهد، خشنود باشد.

اما به گفته زائور شیریف یکی از کارشناسان گروه بین‌المللی بحران در باکو، روسیه ممکن است روی موانع دیگری برای قرارداد پیش‌روی خط لوله ترانس‌خزر همچون تأمین مالی، حساب کند. مسکو احتمال دارد همچنان به مشکلات پیش‌رو میان ترکمنستان و آذربایجان که این فرایند را کند می‌سازد، امیدوار باشد.

این موضوع برای آذربایجان نیز همچنان مبهم است؛ باکو که خود یکی از تولیدکنندگان گاز طبیعی است و جاه‌طلبی‌های زیادی برای تبدیل شدن به یکی از تأمین‌کنندگان گاز اروپا دارد، چگونه با ورود یک کشور رقیب مانند ترکمنستان به این حوزه موافقت می‌کند؟ آن هم در حالتی که عشق‌آباد خط لوله‌ای میان دریای خزر ساخته و منابع گازی‌اش را از قلمرو این کشور (آذربایجان) برای رقابت با باکو صادر می‌کند.

روسیه همچنین توانسته است یک نگرانی عمده خود در خزر را در پیش‌نویس این موافقتنامه با ممنوعیت حضور نیروهای نظامی از کشورهای خارجی (غیر از کشورهای ساحلی)، برطرف سازد. این پیش‌نویس همچنین تمامی امضاکنندگان را متعهد می‌سازد قلمروشان برای حمله به هیچ یک از چهار کشور دیگر را در اختیار نیروهای خارجی قرار ندهند.

مسکو در خصوص برخی تلاش‌های دولت‌های غربی و به‌ویژه ایالات متحده، برای آغاز همکاری‌های دریایی با کشورهای حوزه خزر، حساس و نگران است. شیریف در این رابطه می‌گوید: خط لوله ترانس‌خزر مسئله اصلی روسیه نیست، بلکه امنیت، عدم مداخله و نظامی‌سازی نخستین اولویت‌های روسیه را تشکیل می‌دهد.

کامرسانت به‌نقل از چندین منبع آگاه گزارش کرده که سران دولت‌های پنج کشور ساحلی برنامه‌ریزی اولیه را برای برگزاری اجلاسی به‌منظور امضای این موافقتنامه در مورخ ۱۲ آگوست ۲۰۱۸ (۲۱ مردادماه) در آکتائو، یکی از بنادر ساحلی قزاقستان در خزر، صورت داده‌اند.

تازه‌ها

دادگاه‌های کیفری بین‌المللی

کتاب «دادگاه‌های کیفری بین‌المللی نسل سوم» نوشته مهسا شیروی، عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی و اشکان آقاسیدعلی دربندی کارشناس ارشد حقوق جزا و جرم‌شناسی به‌تازگی توسط مجمع علمی و فرهنگی مجد راهی بازار نشر شده است.

پیشینه تشکیل دادگاه‌های کیفری بین‌المللی نسل‌های اول، دوم و نسل سوم، دادگاه‌های کیفری بین‌المللی نسل اول و دوم، دادگاه‌های کیفری بین‌المللی نسل سوم، بررسی صلاحیت کیفری و مجازات در حقوق بین‌الملل و دادگاه‌های نسل سوم، صلاحیت سرزمینی، بررسی مسئولیت کیفری، قوانین حاکم و میزان مجازات در دادگاه‌های کیفری بین‌المللی نسل سوم، دادگاه کیفری بین‌المللی نسل سوم در یک نگاه کلی، محاسن و معایب آن، تقابل دادگاه‌های نسل سوم با دیوان بین‌المللی کیفری، مجازات اشخاص حقیقی و حقوقی و... از جمله موضوعات درج شده در چکیده این کتاب است.

این کتاب با قیمت ۱۷ هزار تومان منتشر شده است.